

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 261/07-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. decembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť D. K., S. K. a T. K., všetci bytom B., a M. K., B., všetci zastúpení advokátom JUDr. S. J., B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 38 D 226/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. K., S. K., M. K. a T. K. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. augusta 2007 doručená sťažnosť D. K., S. K., T. K., všetci bytom B., a M. K., B. (ďalej len „sťažovatelia“), všetci zastúpení advokátom JUDr. S. J., B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie ich záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 38 D 226/2006.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti uviedli, že podali dva návrhy na prerokovanie novoobjaveného dedičstva po zomrelom M. K., ktoré boli podané 6. februára 2006 a 19. mája 2006. Ďalej uviedli, že okresný súd vo veci vôbec nekonal a až 26. apríla 2007 vydal uznesenie, ktorým spojil veci na spoločné konanie.

Pretože okresný súd vo veci nekonal, podali 13. apríla 2007 sťažnosť predsedníčke okresného súdu na postup tohto súdu, ktorú predsedníčka vo svojej odpovedi uznala za opodstatnenú. Okresný súd po vybavení sťažnosti urobil prvý úkon vo veci 23. mája 2007.

Sťažovatelia sú toho názoru, že postupom okresného súdu boli porušené ich základné práva na konanie vo veci bez zbytočných prieťahov, preto navrhujú, aby vo veci bolo vydané rozhodnutie:

„Základné práva sťažovateľov I. D. K., II. S. K., III. M. K. a IV. T. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaniach vedených pod sp. zn. 38 D 226/2006 a sp. zn. 38 D 837/2006.

Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava IV, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 38 D 226/2006 konal bez zbytočných prieťahov v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku.

Ústavný súd priznáva sťažovateľom I. D. K., II. S. K., III. M. K. a IV. T. K. primerané finančné zadosťučinenie každému v sume 100.000,- Sk (spolu 400.000,- Sk). Okresnému súdu Bratislava IV ukladá povinnosť vyplatiť sťažovateľom finančné zadosťučinenie každému vo výške 100 000,- Sk, spolu 400.000,- Sk a uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 23.043,- Sk do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu sťažovateľov JUDr. S. J.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 7/00, III. ÚS 198/07).

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažnosť, ktorou sťažovatelia namietali porušenie ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 38 D 226/2006, predmetom ktorého je návrh na prerokovanie novoobjaveného dedičstva, je zjavne neopodstatnená.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáchoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, III. ÚS 222/07).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že namietané konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 38 D 226/2006 trvá od 7. februára 2006. (Uznesením okresného súdu z 26. apríla 2007 bolo toto konanie spojené s konaním vo veci vedenej tým istým súdom pod sp. zn. 38 D 837/2006, ktoré začalo 19. mája 2006 a ďalej bolo vedené pod sp. zn. 38 D 226/2006). V priebehu konania, ale najmä po podaní sťažnosti sťažovateľov na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu (13. apríla 2007) tento súd vykonal viaceré procesné úkony, v rámci ktorých uznesením spojil dve začaté konania s rovnakým predmetom, vyzval právneho zástupcu sťažovateľov na oznámenie adresy dedičky T. K. a 16. augusta 2007 poveril súdnu komisárku JUDr. J. na vykonanie potrebných úkonov vo veci prerokovania dedičstva. Notárska kancelária 17. augusta 2007 požiadala Katastrálny úrad B. o zaslanie listu vlastníctva č. 3189/21.

Ústavný súd už v predchádzajúcich prípadoch judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, či práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (či v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru), nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05, III. ÚS 82/07, III. ÚS 222/07).

Ústavný súd je toho názoru, že doterajšia dĺžka konania s prihliadnutím na úkony okresného súdu a súdnej komisárky realizované v danej veci zatiaľ vylučujú, aby sa dalo uvažovať o zbytočných priet'ahoch.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov už pri predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, žiadosťou sťažovateľov o priznanie primeraného finančného zadosťúčinenia, ako aj náhrady trov konania sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. decembra 2007